

slyn til Indførelsen paa de forskjellige Conti, Afreggelsen af de særlige Regnskaber og Revisionen af disse Regnskaber, foruden at der opstaaer Anledning til betydelig Correspondance, hvergang der bliver Spørgsmaal om at indføre Forandringer i de enkelte Eiendomme ved Salg eller ved Udtyfninger. Der er endnu et andet Moment, som jeg ønsker at fremhæve for det ærede Thing, og som jeg allerede tillod mig ved 1ste Behandling at lægge ikke saa liden Vægt paa, og det er, at der, dersom man ikke indrømmer mig det her foreslaaede Hjælpemiddel, vil i de bestaaende Afgiftsforhold ligge en Hindring for mig med Hensyn til at faae afhjulpet mange af de mere eller mindre forvandlede Forhold, som endnu findes under hele Statens Domainedæsen. Netop Muligheden af at kunne faae de heromhandlede Afgifter afløste vil meget hyppig give en velkommen Anledning til at faae Forhold, der nu ere ordnede paa en uklar og vanskelig Maade, bragte paa en for begge Parter klarere Fod. Jeg skal altsaa for mit Bedkommende tillade mig at tilraade det ærede Thing ikke at slutte sig til Udvalgets Forslag under Nr. 1 og dets dermed sammenhængende Forslag under Nr. 2 og 4.

Derimod overlader jeg ganske til Thinget, om det vil beholde Lovforslagets Titel, som den nu er affattet, eller forandre den, saaledes som det er foreslaaet af Udvalget i Endringsforslaget under Nr. 7. — Endvidere kan jeg fuldstændig slutte mig til Udvalgets Betragtning af § 3, der har fundet sit Udtryk i dets Endringsforslag under Nr. 3. Jeg erkjender endog, at dets Opfattelse af dette Forhold er correctere og rigtigere end den, der ligger til Grund for Bestemmelsen i § 3, idet jeg ikke er blind for, at denne sidste vilde kunne benyttes til Skade for Statskassen. Jeg skal derfor, som sagt, ikke have det Mindste imod at tiltræde Udvalgets Endringsforslag under Nr. 3. Naar den ærede Ordfører yttrede, at Udvalget ikke havde havt noget andet Grundlag at holde sig til med Hensyn til de paagjældende Forholds Varighed end de i Motiverne nævnte 25 Aar, da skal jeg bemærke, at denne Varighed vel ikke er og ikke kan statistisk constateres — jeg har ialfsald ikke

Midler til at kunne gjøre det —, men, ligesom det er, hvad jeg troer, at den ærede Ordfører nævnte, en almindelig antagen Sætning, at 30 Aar er den almindelige Tid for et Fæstes Varighed, saaledes formener jeg, at det i Betragtning af, at Arvefæstebesiddelsen fører noget hyppigere Overage af Besiddelsen med sig end det egentlige Fæste, er rimeligt med Hensyn til samme at blive staaende ved en Varighed af 25 Aar, og det saameget mere, som denne Termin blev valgt ved et tidligere Forhold af lignende Beskaffenhed, som har foreligget den lovgivende Forsamling, nemlig ved Spørgsmaalet om Afløsning af nogle Recognitioner i Hertugdømmet Slesvig. Jeg maa dog endnu med Hensyn til Recognitionerne gjøre opmærksom paa, at den samme Frygt, som det ærede Udvalg har gjort gjældende ligeoverfor Arvefæsteafgifternes Afløsning, egentlig, naar man seer nøiere til, ogsaa maa gjælde Recognitionerne, idet en meget væsentlig Deel af dem ligeledes ere ansatte i Sæd, saaledes navnlig i hele Odsherred med Hensyn til Alt det, der overhovedet er solgt ifølge kongelig Resolution af 1ste Juli 1846 og fremdeles i de ældre Arvefæstedistricter under Frederiksborg og Kronborg Amtstuer. — Naar der under Nr. 5 af Udvalget er gjort Forslag til en Udvidelse af den foreslaaede Lovs Omraade, da har jeg for mit Bedkommende ikke Noget derimod at erindre. Man bør i saa Henseende ikke overse, at hele dette Lovforslag egentlig kun er en Smødefkommen imod Bestræbelser, der i en ikke saa ganske kort Række af Aar bestandig have været gjorte gjældende under Behandlingen af Forslagene til Finantslovene for at faae den Slags Ting afløste og derved at simplificere det hele Statsmaskineri. Jeg har erhvervet min ærede paagjældende Collegas Samtykke til at modtage den foreslaaede Udvidelse af Omraadet, og der er altsaa fra min Side Intet til Hinder for, at Thinget vedtager Endringsforslaget under Nr. 5. — Endelig skal jeg med Hensyn til Udvalgets Endringsforslag under Nr. 6 bemærke, at jeg erkjender, dels at Bestemmelsen med Hensyn til de saakaldte halve Afsøbesummer ikke har nogen stor praktisk Betydning, dels at der dog multig ikke vil opnaaes Synderligt gennem en Afløs-